

Vzpomínka na doktora Petřu

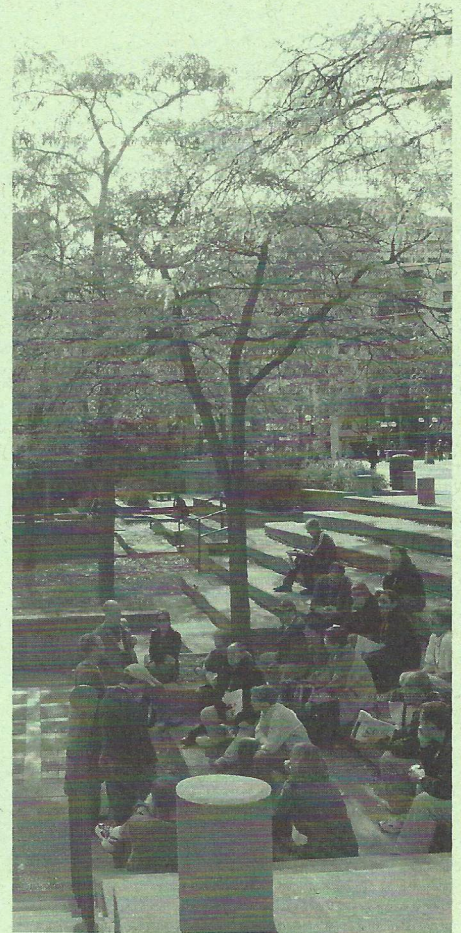
S panem doktorem Petřu jsem se osobně a profesně setkala v roce 2002 na půdě tehdy Státního památkového ústavu v hlavním městě Praze, kam jsem nastoupila jako památkář se specializací na zahradní architekturu. Doktor Petřu zde pracoval od roku 1995 na zkrácený úvazek, věnoval se částečně dokumentaci a částečně zahradní architektuře, kde se podílel na zpracovávání návrhů parků a zahrad pro prohlášení za kulturní památky a reidentifikaci, popisu a výkladu již prohlášených, stávajících památek zahradního umění. Okouzilo mne jeho noblesní chování, osobitý smysl pro humor, lehkost vyjadřování v psaném i mluveném projevu, vypravěčský talent a ohromila mne šíře jeho vzdělání. Ve společných pracovních diskusích mne doktor Petřu zasvěcoval do památkářského pohledu na zahradní tvorbu, pomáhal mi pochopit význam a důležitost zachování autenticity kulturní památky zahradního umění, rozebírali jsme spolu Florentskou chartu – chartu o historických zahradách. Postupně jsem se do-

zvídala, že umí pět cizích jazyků a často publikuje, je dlouholetým pracovníkem památkové péče a že ho momentálně nejvíce těší přednášková činnost na Vyšší odborné škole zahradnické v Mělníku, kam dojížděl jedenkrát týdně přednášet dějiny architektury, výtvarného umění a dějiny zahradní architektury. Svěřil se mi, že učit mladé lidi byl jeho sen, který se mu splnil až nyní. A já jsem se těšila na každou volnější chvíli, na to, až se pan doktor Petřu rozovídá a já se stanu alespoň na chvíli jeho žačkou a budu čerpat z jeho názorů, vědomostí a odbornosti a budu se kochat jeho krásným vypravěčským stylem.

Koncem roku 2002 rozvázal doktor Petřu pracovní poměr na zkrácený úvazek a od roku 2003 měl pro památkový ústav vykonávat externě poradenskou činnost, k tomu však již vzhledem k jeho zhoršujícímu se zdravotnímu stavu nedošlo.

▼ Ing. Zdeňka Mladá,

Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v hlavním městě Praze ▲

IFLA regiony čtyři: Americas Region, European Region, African and Middle Eastern Region, Asian and Pacific Region.

Další velmi významnou událostí bylo podepsání dohody mezi UIA (International Union of Architects) a IFLA. Nejvýznamnějšími body smlouvy jsou následující ustanovení:

- ▶ UIA a IFLA uznávají odlišnou povahu a postavení samostatných institutů (organizací) pro architekturu a zahradní a krajinářskou architekturu;
- ▶ UIA a IFLA budou spolupracovat s cílem posilovat roli architektury a zahradní a krajinářské architektury; budou posilovat důležitost kontextu budov a jejich okolí s cílem zlepšovat kvalitu života;
- ▶ UIA bude zodpovědná za profesi architekta, IFLA za profesi zahradního a krajinářského architekta.

Dalším důležitým a po dlouhou dobu konfliktním tématem byla výše členských příspěvků. Snahou bylo najít systém, který respektuje postavení „bohatých“ a „chudých“ zemí a také respektuje základní princip IFLA – jedna členská organizace v jedné zemi a jeden hlas ve světové radě. Základním principem bylo tedy podpořit malé vznikající organizace a zohlednit vysoký počet členů v největších organizacích, kdy jak malá, tak velká organizace mají jeden hlas. Výsledkem je následující schéma, které bylo přijato všemi hlasy, jeden delegát se zdržel hlasování.

Vycházka po pražských zahradách – dr. Petřu o kruhu posluchačů

Evropská a světová organizace zahradních a krajinářských architektů se sloučily!

Ve dnech 2. a 3. 10. 2006 se podruhé v tomto roce sešel šestičlenný výkonný výbor IFLA pod vedením prezidentky IFLA Marthy Fajardo z Kolumbie. Na toto jednání navazovalo ve dnech 4.–5. 10. 2006 jednání světové rady IFLA (International Federation of Landscape Architects) v Minneapolis, USA. Jednání se zúčastnili delegáti z 31 zemí a 20 účastníků jako pozorovatelé. Účastníci projednali celkem 82 bodů programu. Zcela zásadním přínosem je sjednocení EFLA (European Foundation of Landscape Architecture) a IFLA od 1. 1. 2007. Tato historická událost má své počátky v Praze, kde 3. 5. 2004

European Foundation for Landscape Architecture

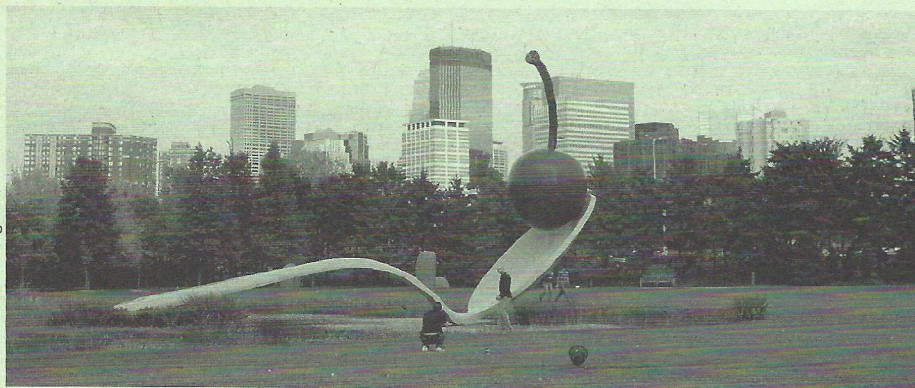

IFLA

INTERNATIONAL FEDERATION OF LANDSCAPE ARCHITECTS
FEDERATION INTERNATIONALE DES ARCHITECTES PAYSAGISTES

v rámci konference Centrálního regionu IFLA bylo podepsáno „Pražské memorandum“. Tento dokument vyjádřil odhodlání obou organizací směřovat ke sjednocení. Po dvou a půl letech naplněných mnoha jednáními se tento cíl stal realitou. V rámci této změny byly na světové radě odsouhlaseny změny v původním rozdělení do tří regionů. S platností od 1. 1. 2007 má

SNÍMKY: Radmila Fingerová

Organizace podle počtu členů budou platit:

5–25 členů	8,50 CHF za členu
26–700 členů	13,50 CHF za členu
701–1 000 členů	8,50 CHF za členu
1 001–4 000 členů	3,50 CHF za členu
přes 4 000 členů	1,50 CHF za členu

Pro odbornou praxi v každé členské organizaci bylo důležité ustavení pracovního výboru pro kulturní krajinu, který bude mít své regionální skupiny. Světová rada také odsouhlasila jmenování Hala Moggridge oficiálním zástupcem IFLA v UNESCO ve výboru pro světové dědictví a historickou krajinu. Delegáti také jednohlasně odsouhlasili návrh na založení profesionálního sekretariátu, neboť stávající situace, kdy veškerá činnost je prováděna

jako dobrovolná, je především pro tři představitel světového výkonného výboru (prezident, tajemník, pokladník) zcela neúnosná. V současnosti se zjišťují právní možnosti a důsledky vytvoření sekretariátu mimo Versailles, pravděpodobně v Londýně, Amsterdamu, Praze.

Novou prezidentkou IFLA byla zvolena Diane Menzies z Nového Zélandu.

Členové sekce IFLA dostanou počátkem roku kompletní zápis z jednání Světové rady, zápis z jednání Centrálního regionu IFLA a zápis komise pro kulturní krajinu.

▼ Radmila Fingerová, členka výkonné rady IFLA ▲

Příroda ve městě

Ve dnech 26.–28. 10. 2006 proběhlo v německém Darmstadtu pod záštitou IWU (Institut Wohnen und Umwelt) a městské rady mezinárodní zasedání s tematikou „Perspektivy a význam městské přírody pro rozvoj města“. Konalo se na půdě darmstadtské technické univerzity, která se touto problematikou systematicky zabývá. Odborníci z německých měst, ale i Rakouska a Švýcarska, pracovníci ve výzkumu, vysokoškolských pedagogů a projektanti se zamýšleli nad přístupem k problematice přírody v současných městech. Rozsah probíraných témat od spontánní vegetace po záměrně založenou, od likvidace spontánní přírody až po její využití byl velmi rozsáhlý. Všichni se shodli na tom, že příroda ve městech a urbanizované krajině je v současnosti velké téma nejen pro biology a ekology, ale má velký význam i pro rozvoj měst a regionů. V rozrůstajících se městských aglomeracích jsou přírodní plochy

ohroženy tlakem developerů na jejich využití pro výstavbu. Diskuse se rozvinula také kolem problematiky nových zelených ploch se spontánní vegetací, které vznikají např. v opuštěných průmyslových areálech, v prolukách apod. Dočasné řešení nabízí přechodné využití těchto ploch s minimálními vložnými náklady, o němž referovali odborníci z Lipska. Zajímavý byl rovněž příspěvek o výzkumu vztahu dětí k přírodním plochám na hraní (Naturerfahrungsräume) – prostory pro poznávání přírody vlastní zkušeností. Odborníci se shodují, že je důležité, aby děti vyrůstaly s možností kontaktu s přírodou. Z výzkumu vyplynulo, že i samotné děti, zvláště ve věku 6–8 let, preferují tyto plochy ve srovnání s dobře vybavenými komerčními hřišti.

Při zasedání bylo možné zhlédnout výstavu posterů s danou tematikou z oblasti vědeckého výzkumu. Dvě závěrečné exkurze probíhaly ve

městě samotném a byly zaměřené na implantaci „divočiny“ do městského prostředí a na problematiku péče a potřeby ochrany písčinych dun v části Eberstadt. Třetí směřovala do regionálního parku Rhein Main do nové části Die Hohe Strasse východně od Frankfurtu. Vyčerpávající výklad a erudice vedoucího exkurze daly účastníkům nahlédnout do složitosti příprav tak velkého projektu od projekčních počátků přes získání zájmu a podporu obcí až po finanční zajištění realizace. Dva roky realizovaný park, kterému obce zpočátku příliš nedůvěřovaly, přináší v současné době své ovoce v podobě oživení regionu, vzniku nových pracovních míst v souvislosti s narůstající návštěvností a má tak naději na další rozvoj. Město Darmstadt mělo jako hostitel zasedání nejlepší předpoklady. Ve volném čase si účastníci mohli vybrat návštěvu historických zahrad Herrngarten, Prinz-Georgs-Garten, velkého rozária nebo městského parku. Většina však zamířila do umělecké kolonie na Matildenhöhe založené 1899, která město proslavila jako významnou secesní památku. Velký zájem byl rovněž o „Lesní spirálu“, obytný dům Friedensreicha Hundertwassera z roku 2000, při jehož výstavbě autor použil poprvé v Německu recyklovaný beton, aby tak dokázal, že i při použití standardních materiálů lze dosáhnout individuálního cenově dostupného bydlení. Zahradní architektky zaujalo především osázení samotného domu a okolí pouze obyčejnými domácími dřevinami.

Účastníci hodnotili setkání včetně exkurzí jako velmi přínosné a dohodli se na dalším v příštím roce v rakouském Salcburku.

▼ Alena Šimčíková ▲

Výstavy v Suchdole

Ve školním roce 2006–2007 proběhnou ve výstavním prostoru budovy Studijního a informačního centra SIC ČZU v Praze dvě výstavy pořádané katedrou zahradnictví a krajinářské architektury FAPPZ ČZU v Praze-Suchdole. První výstavu pořádá ateliér Systémů sídelní zeleně a ateliér Projektování katedry zahradnictví a krajinářské architektury České zemědělské univerzity v Praze. Výstava probíhá od 22. 11. 2006 do 31. 1. 2007 a jsou na ní představeny práce studentů, které vznikly pod vedením Ing. Matouše Jebavého, Ph.D., a Ing. Jany Stejskalové v roce 2006. Na druhé výstavě, která se bude ve stejných prostorách konat od 21. 2. 2007 do 7. 3. 2007, budou představeny práce, které se zúčastnily VII. ročníku přehlídky diplomových prací škol architektury, pořádané Českou komorou architektů. Jsme rádi, že letošního ročníku přehlídky se poprvé zúčastnili také studenti katedry zahradnictví a krajinářské architektury FAPPZ ČZU v Praze. Jde o výstavu putovní, která v roce 2007 postupně proběhne na všech zúčastněných školách architektury.

▼ Matouš Jebavý ▲

SNÍMKY: Alena Šimčíková

